

Bandes
de so

Els Goya 2003, polèmiques incloses...

Hazael González

Un altre any, ja hi tornam a ser; i és que aquestes coses no només mai s'acaben, sinó que a més cada any guanyen força, i en aquest cas concret estam però molt contents amb l'assumptu, perquè no fa tant aquesta cerimònia passava sense cap pena ni cap glòria sobrevolant les masses del cinema espanyol... així són les coses. Ves per on, avui ens serveix per molt més que per donar premis, i tothom pot accedir-hi (en *prime time*, ni més ni menys) i gaudir del que allà passa.

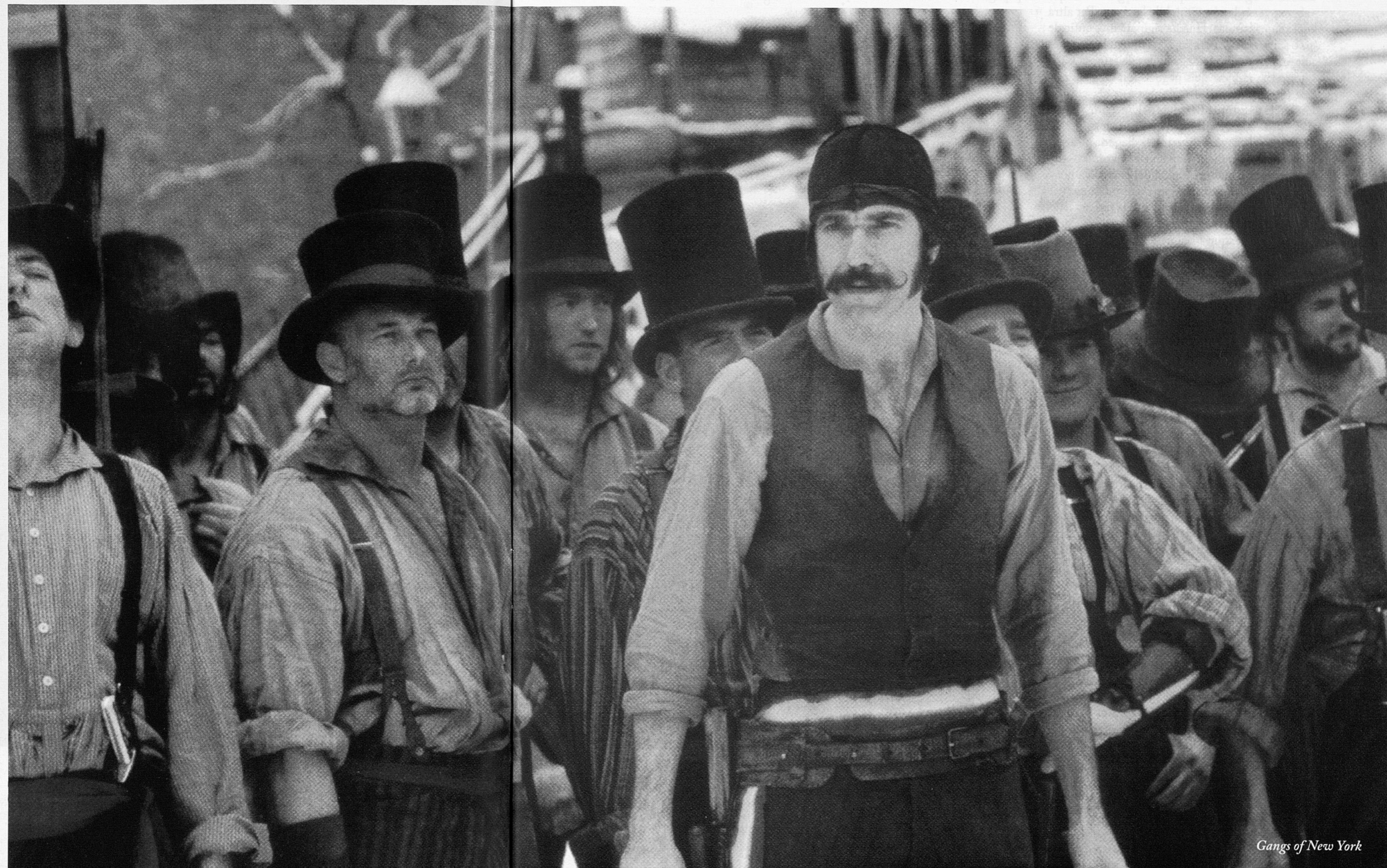
Enguany, els nominats a l'apartat de millor música original han tornat a ser quatre, i (no està gens malament), dos d'ells han estat nous dins aquestes llars, i un altre és també molt jove pel que fa a aquestes coses. Els nous de trinca han estat Juan Bardem (nominat per *A mi Madre le gustan las Mujeres*, de Inés París i Daniela Fejerman) i Víctor Reyes (nominat per *En la Ciudad sin Límites*, de Antonio Hernández), i el jove, que a més també se n'ha duit un premi, ha estat Roque Baños, nominat per un film de Álex De la Iglesia (*800 Balas*) i que només havia estat nominat una altra vegada, fa dos anys per una altra pel·lícula del mateix director (*La Comunidad*). I deim que s'ha duit premi perquè per ell ha estat el Goya a la millor cançó original, per al tema "Sevillana para Carlos" del film *Salomé*, dirigit per Carlos Saura. No és ni molt menys la primera vegada que defensam aquest compositor, precisament perquè els seus treballs sempre ens deixen però que molt satisfets i, com sempre, esperam que aviat la seva feina es vegi recompensada amb un d'aquests premis, però a la categoria reina.

Però qui ha guanyat ha estat un veterà: l'any passat deiem que ningú arribava als sis Goyas de José Nieto, enguany ja hi ha un empat perquè el premi ha estat per Alberto Iglesias, nominat per *Hable con ella*, de Pedro Almodóvar (que encara no sabem si tindrà qualque nominació als Oscar, tot serà cosa de veure què passa). I com sempre, cap objecció, no ens cansam de repetir (darrerament, any re-re any) que un *score* firmat per Iglesias és garantia de qualitat, de bnn fer,

i d'una estona més que agradable, i això que mai direm que és un premi injust, encara que sí que es pot dir que és un poc repetitiu. A la fi, ja veurem què passa l'any que ve, més enllà de polèmiques absurdes i de questionaments sobre un tema que ja hauria de estar molt superat, com és la llibertat de expressió.

Els altres premis que darrerament afegim als Goyas per qüestió de da-

tes han estat els Globus d'Or, els immediatament anteriors als Oscar, que enguany ens han donat una petita sorpresa, ja que totes les mirades eren sobre el veterà Elmer Bernstein, nominat per *Lejos del Cielo* (*Far from Heaven*, de Todd Haynes), qui encara se'n pot dur l'Oscar, perquè no seria gens estrany que el nominessin... També hi havia nominats de pes com Philip Glass per *Las Horas* (*The Hours*, de

Gangs of New York

I la cançó, com és ben habitual, ha anat a parar a un grup de rock U2, que se n'ha duit el premi per el tema "The Hands that Built America", del film *Gangs of New York*, de Martin Scorsese.

Stephen Daltry), i Peter Gabriel per *Generación Robada* (*Rabbit-Proof Fence*, de Phillip Noyce), o novells (i ens referim a nominacions, que no a feines més que interessants) com Terence Blanchard, per *El Último Día* (*25th. Hour*, de Spike Lee). I el premi ha estat per, ni més ni menys, que per Elliot Goldenthal, per *Frida* (id., de Julie Taylor), nominat anteriorment només en dos ocasions (en films

de Neil Jordan, *Entrevista con el Vampiro* -*Interview with the Vampire*, 1994-; i *Michael Collins* -id., 1996-) i a qui, a la fi, li han donat un premi, amb molta justícia segons els que han gaudit del més que esperat film... i amb molta raó, ja era hora que li reconeguessin els mèrits.

I la cançó, com és ben habitual, ha anat a parar a un grup de rock U2, que se n'ha duit el premi per el tema

"The Hands that Built America", del film *Gangs of New York*, de Martin Scorsese.

Que sempre ens agrada parlar de premis, perquè no, i el que hem dit, més enllà de polèmiques i coses semblants, ens agrada que la feina dels nostres estimats compositors sigui reconeguda més enllà de cercles reduïts. Ara, a veure què passa amb els Oscar. ■